

Взяв би я бандуру...

Михайло Петренко

* * *

Взяв би я бандуру
Та й заграв, що знав.
Через ту бандуру¹
Бандуристом став.

А все через очі...
Коли б я їх мав,
За ті карі очі,
Душу я б віддав.

Марусенько, люба,²
Пожалій мене, —
Візьми моє серце,
Дай мені своє.

Маруся не чує,
Серця не дає,
З іншими жартує —
Жалю завдає.

Де Крим за горами,
Де сонечко сяє,
Там моя голубка
З жалю завмирає.

Взяв би я бандуру
Та й заграв, що знав.
Через тії очі
Бандуристом став.

Джерело: Українські ліричні пісні. Вип. 2. Київ, "Музична Україна", 1993.

Ця пісня співається на багато варіантів. В збірці "Найкращі пісні України" (К.,

"Майдан", 1992) цю пісню подано без авторства, куплет "Де Крим за горами" іде першим і додано куплет "Маруся не чує".

Інші відміни:

1 Через ту дівчину

2 Марусино, серце,

Див. спільні мотиви у пісні: Де Крим за горами.